

21-го лютого 2019 року в Університеті Людвіга-Максиміліана у Мюнхені відбулася відкрита дискусія за підсумками роботи Дев'ятої міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції з україністики “Діалог мов – діалог культур. Україна і світ”. Авторка найкращої доповіді, яку було обрано за результатами незалежного оцінювання, підсумками дискусій та актуальністю теми доповіді “Я заздрю всім, у кого є слова...”: мотив мовчання у творах про тоталітарне минуле”, отримала запрошення до участі в ній.

Наталія Горбач

кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури,
Запорізький національний університет

Пропонуємо до Вашої уваги звертання пані Ірини Браги до організаторів і учасників конференції та її враження від перебування у столиці Баварії:

**Високоповажні організатори конференції!
Вельмишановні колеги!**

Звертаюся до вас зі словами глибокої вдячності за найвищий рівень організації Десятої міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Діалог мов – діалог культур. Україна і світ», яка вкотре продемонструвала злагоджену роботу усіх причетних до її проведення, широку географію й високий професійний рівень учасників, розмаїття тематики й щирий обмін думками!

Ваша діяльність в одному із провідних університетів Європи є неоціненним внеском в утвердження україністики в загальноєвропейському науковому просторі, створення позитивного інтелектуального і культурного образу нашої країни.

Нині, коли гуманітаристика переживає не найсприятливіші часи, ця конференція стала важливим майданчиком для діалогу представників різних країн і наукових галузей, пошуку нових дослідницьких горизонтів.

Щиро вдячна усім учасникам за змістовні дослідження, цікаві запитання й ґрунтовні відповіді. Свою участь у конференції сприймаю як чудова нагода і честь стати учасницею дискусії в колі колег, обмінятися досвідом, почути один одного, а перемогу – як доказ перебування в товаристві однодумців, яким зрезонувала тема мого виступу. Спасибі за увагу до моєї доповіді, доброзичливе ставлення і підтримку під час голосування.

Зичу всім добра і творчого натхнення, а пам'ятаючи, що «кожен фініш – це, по суті, старт» – нових зустрічей у майбутньому!

З безмежною повагою і вдячністю за віру в мене,
Наталія Горбач

Зараз, коли пройдені усі етапи участі в Десятій міжнародній науково-практичній інтернет-конференції «Діалог мов – діалог культур. Україна і світ», включно із відкритою дискусією в Інституті слов'янської філології Мюнхенського Університету Людвіга-Максиміліана, коли вгамувалися перші враження – професійні від відвідування одного з найстаріших навчальних закладів Німеччини та Європи й культурологічні від перебування в столиці Баварії – усвідомлюєш, яка без перебільшення подвижницька, самовіддана робота очільників закладу й керівників проекту проф. д-ра Ульріха Шваєра і д-ра Олени Новікової стоїть за цим.

Цьогорічна дискусія за підсумками роботи конференції відбувалася в межах Зимової школи з україністики – ще одного успішного заходу Мюнхенської славістики, який упродовж тижня збирає у Мюнхені представників української і німецької науки та культури, студентів славістичних спеціальностей, представників громадськості, зокрема, місцевої української діаспори. Зимова школа, проведена спільно з Інститутом дослідження Східної і Південно-Східної Європи ім. Лейбніца (м. Регенсбург) й Українським вільним університетом (м. Мюнхен), «Діалог...» та інші цікаві проекти засвідчують, що Інститут слов'янської філології залишається провідним науковим, навчальним і культурним центром українського Мюнхена й Німеччини, що здатен об'єднувати, шукати нові форми і засоби задля популяризації україністики за кордоном.

Продуктивно поєднати робочі цілі поїздки і можливість познайомитися з дивовижним містом, в якому співіснують минуле, теперішнє і майбутнє, стало можливим завдяки продуманій до дрібниць організації і чіткому, вивіреному організаційному супроводу пані О.Новікової – від планування подорожі і до повернення додому. «Не терміново», «Не підганяю» – додавала в листах пані Олена на підготовчому етапі поїздки. І в цьому – вияв не лише її виняткової делікатності, але й ставлення людини, яка сама працює, не обмежуючись академічними годинами і не рахуючись із власним часом.

А що ж Мюнхен? А Мюнхен, як про нього колись і писав Томас Манн, котрий понад чотири десятиліття прожив у цьому місті, усе так же сяє. Упорядкованістю і чистотою старих вуличок, незліченними пам'ятниками та пам'ятками старовини і здатними викликати захоплення витворами сучасної архітектури, доброзичливими посмішками містян. Культурна спадщина цього міста безмежна, він сам – велична пам'ятка, але водночас один із осередків інтелектуального, економічного, політичного життя країни. І не можна втриматися від його порівняння з часто досить невеселим виглядом наших історичних споруд, що здолавши шлях з мудрого минулого, виявилися непотрібними незрілому, немов із підрізаними історичними коренями, сьогоденню.

Серце старого міста і точка перетину його основних маршрутів площа Марієнплац; символ Мюнхена і найбільша на півдні Німеччини базиліка Марієнкірхе; найстаріший у місті собор Святого Петра; витвір європейського Ренесансу резиденція династії Віттельсбахів, що близько чотирьох століть була безмовним свідком найважливіших подій і королівського побуту; літній палац

Віттельсбахів, котрий за два століття добудов перетворився на 700-метровий палацовий комплекс із розкішними парком; одна з найвідоміших галерей світу Стара Пінакотека з полотнами Ель Греко, Рембранта, Веласкеса, Ван Гога, – лише частка побачених принад міста, які залишили незабутні враження.

За ці враження, гостинний прийом, безцінний досвід спілкування з людьми, перейнятими долею українознавства, цікаву дискусію і нові ідеї, які стали її результатом, – моя сердечна подяка організаторам проекту і всім учасникам, які своїм голосуванням уможливили мою участь у ньому!

Із щирою повагою і приязню – Наталія Горбач